

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 5C/36/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419203683
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Božena Csibrányiová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2020:4419203683.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou Mgr. Boženou Csibrányiovou, v právnej veci žalobcu: C. K., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXXX/X, XXX XX T., proti žalovanej: S. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, XXX XX T. F., právne zast.: Z. kancelária U. & D. s.r.o., C. XX, XXX XX T. F., V.: XX XXX XXX, o vrátenie daru, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanej súd p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi a to v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa XX.X.XXXX domáhal určenia, že v žalobe špecifikovaná nehnuteľnosť patrí v podiele X/X k celku do jeho vlastníctva. F. odôvodnil tým, že darovacou zmluvou zo dňa XX.X.XXXX, spísanou overeným notárom N. C. D., na notárskom úrade v T. F., ako spoluvlastník daroval žalovanej svoj spoluvlastnícky podiel X/X k celku na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v katastrálnom území T. F., zapísaných na B. úrade T. F. na LV č. XXXX ako parcely registra „C“: s parcelným číslom XXXX o rozlohe XXX m²- záhrady a s parcelným číslom XXXX/X o rozlohe XXX m² -zastavané plochy a nádvoria a rodinný dom súpisné číslo XXXX na parcele číslo XXXX/X. F. v žalobe uviedol, že si voči žalovanej uplatňuje nárok na vrátenie vyššie uvedeného daru a to z dôvodu, že žalovaná sa k nemu od obdobia, kedy jej daroval svoj spoluvlastnícky podiel správa veľmi hrubo a v rozpore s dobrými mravmi. F. ďalej v žalobe uviedol, že svoj podiel na nehnuteľnosti daroval žalovanej v čase, keď prebiehal rozvod ich manželstva. Na rozvode a zároveň dare sa so žalovanou dohodol a to z dôvodu, že ona mala pochybnosti o jeho podnikaní a nechcela, aby bol ohrozený ich spoločný majetok. V tom čase mu zomrela matka a otec zostal sám, tak nechcel, aby žalovaná vytvárala napätie v rodine, nakoľko žalovaná mala za to, že ak bude hore uvedená nehnuteľnosť výlučne v jej vlastníctve, tak sa nemôže stať, že by ako rodina skončili na ulici. F. so všetkým súhlasil, nakoľko nemal pochybnosti o tom, že naďalej budú fungovať ako rodina a budú vychovávať dvoch synov. To však netušil, že ho žalovaná oklamala a už v tom čase mala známosť a išlo jej len o to, aby žalobcu dostala z domu. T. na nehnuteľnosti viazne ťarcha a to záložné právo voči ČSOB a.s., nebolo možné zriadiť v prospech darcu vecné bremeno - doživotné užívacie právo. Žalobca ďalej uviedol, že v predmetnej nehnuteľnosti býval do konca mája 2019, kedy žalovaná zavolała na neho mestskú políciu a policajtom uviedla, že žalobca neustále vyvoláva hádky, ktoré ona nie je ochotná akceptovať. Policajti mu povedali, že má okamžite nehnuteľnosť opustiť a nevracať sa do nej, nakoľko tam nemá čo robiť, pretože mu tá nehnuteľnosť nepatrí. Správaním a vyjadreniami žalovanej bol teda uvedený do omylu, že budú naďalej žiť spolu. Ďalej uviedol, že naďalej zostal spoludlžníkom úveru, ktorý spláca zo svojho príjmu iba on. Uviedol, že do spoločnej domácnosti počas rozvodu, ale i po právoplatnom rozvodovom konaní, až do konca mája 2019 dával financie na chod domácnosti a takisto dodnes platí pôžičky. Počas tohto obdobia bol a neustále je slovne a aj fyzicky atakovaný zo strany žalovanej, čoho svedkami boli a sú aj ich

maloleté deti. Žalovaná ho neustále slovne napádala a nadávala mu, snažila sa ho vyprovokovať, aby opustil uvedenú nehnuteľnosť, ponižovala ho slovami, ktoré je možné zaradiť „do štvrtej cenovej skupiny bez obsluhy“. Keď ignoroval jej nadávky, tak sa rozzúrila a pred očami ich detí ho päťami udierala do chrbta, ramena i hrude a neraz do neho strčila. Žalobca uviedol, že ne jeden takýto výstup si vypočula jeho sestra a takisto aj rodinná známa. Ďalej uviedol, že ho viacerí ľudia z okolia upozornilo na to, že sa žalovaná stretáva so svojim priateľom, ktorý nemá kde bývať a údajne si ho chce nasťahovať do ich spoločného obydlija. Tak sa aj stalo na druhý deň po vyhodení žalobcu policajtmi z domu. Do domu si nasťahovala svojho milenca a veci patriace žalobcovi vyhodila. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že ešte v čase, keď obýval spomínanú nehnuteľnosť, mu známi odporúčali kontaktovať políciu, ak by prišlo k nejakým fyzickým útokom zo strany žalovanej. On však pre dobro dvoch synov k takémuto riešeniu nepristúpil. Ale veľmi to ľutuje, nakoľko sa žalovaná potom rozhodla, že ho z tejto nehnuteľnosti dostane von a to súdnym príkazom, o čom svedčí aj jej návrh na vydanie neodkladného opatrenia, podaný na Okresný súd Nové Zámky, sp.zn.13C/24/2019. Svoj návrh odôvodnila tým, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti, že mu zrušila pobyt ku dňu 04.04.2019 a medzi žalobcom a žalovanou nie sú dobré vzťahy. Teda sama sa vyjadrila, že nemá so žalobcom dobré vzťahy. Žalobca ďalej v žalobe uviedol, že neustále hádky žalovaná vytvárala z dôvodu, že žalobcu psychicky utýra a sám opustí nehnuteľnosť. Žalobca tiež uviedol, že žalovanú niekoľkokrát ústne požiadal, aby mu dar vrátila. Na tieto žiadosti reagovala žalovaná viackrát tak, že ho udierala a nadávala mu a sľúbila mu, že ho z nehnuteľnosti dostane za každú cenu, aj keď skončí ako bezdomovec na ulici. Skutočnosť je teda taká, že žalovaná získala nehnuteľnosť do výlučného vlastníctva, na ktorej viazne úver. Úver platí žalobca, t.j. darca a žalovaná ho ešte aj nemravným spôsobom vyhodila zo spoločného domova. Žalobca mal preto zato, že sa žalovaná na jeho úkor obohatila a stále sa obohacuje. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto žiadala, aby súdu jeho žalobe vyhovel a určil, že nehnuteľnosti nachádzajúca sa v meste Nové F., v katastrálnom území T. F., zapísaná na B. úrade, katastrálny odbor T. F. na liste vlastníctva číslo XXXX ako parcely registra "C": parcelné číslo XXXX - XXX mX záhrady a parcelné číslo XXXX / X - XXX mX zastavané plochy a nádvoria, rodinný dom súpisné číslo XXXX na parcele číslo XXXX/X patria v X/X z celku do jeho vlastníctva.

X. Žaloba bola doručená žalovanej, aby sa k nej písomne vyjadrila. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila písomným podaním zo dňa 11. 10.2019. Žalovaná so žalobou nesúhlasila, považovala ju v celom rozsahu za nedôvodnú. Žalovaná poukázala na to, že ich manželstvo so žalobcom bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu vo veci sp.zn. XXP/XX/XXXX. M. bol zo dňa X.X.XXXX. T. na rozvod manželstva podala žalovaná. Z manželstva pochádzajú dve maloleté deti. Žalovaná potvrdila, že je pravdou, že počas manželstva boli so žalobcom podielovými spoluvlastníkmi, každý v podiele X/X k celku, k v žalobe uvedeným nehnuteľnostiam a že je pravda, že žalobca dňa 20.7.2018 daroval darovacou zmluvou svoj spoluvlastnícky podiel na nich žalovanej a táto sa stala ich výlučnou vlastníčkou. Žalovaná ďalej uviedla, že k darovaniu došlo po vzájomnej dohode strán sporu, kedy sa žalobca rozhodol svoj podiel na dome darovať žalovanej. Udialo sa to v tom čase, keď medzi stranami sporu prebiehalo rozvodové konanie, pričom hlavnou príčinou rozvodu boli práve dlhy žalobcu, resp. úverové zaťaženie, ktoré mal žalobca a o ktorom žalovaná predtým nemala vedomosť, čo bolo aj zdrojom konfliktov medzi bývalými manželmi a tieto skutočnosti narušili dôveru žalovanej v manžela. Žalovaná poukázala na to, že rodinný dom je obydľím, kde žalovaná spolu s deťmi býva, pričom to tak malo zostať aj po rozvode, žalobca totiž svoj podiel na dome daroval žalovanej. Žalovaná poukázala na to, že tento rodinný dom pôvodne patril starým rodičom žalovanej, pričom žalobca svoj podiel na dome získal čiastočne kúpnu zmluvou od rodiny žalovanej, ale čiastočne aj darovacou zmluvou od žalovanej. Žalovaná totiž vlastnila väčšinový podiel na dome, ale chcela, aby so žalobcom vlastnili rodinný dom v rovnakom pomere. Z tohto dôvodu mu ešte pred uzavretím manželstva časť sama darovala, čím sa žalobca aj žalovaná stali podielovými spoluvlastníkmi, každý v jednej polovici k celku. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe úplne odmietla tvrdenia žalobcu, že by sa k nemu správala hrubo, alebo v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti poukázala na tvrdenie samotného žalobcu, ktorý v žalobe uviedol, že podiel na rodinnom dome daroval žalovanej v čase, keď prebiehal rozvod ich manželstva. Z tohto dôvodu považuje žalovaná za nepochopiteľné a zjavne nelogické tvrdenie žalobcu, že „nemal pochybnosti o tom, že naďalej budeme fungovať ako rodina „. Žalovaná poukázala na to, že prirodzene následkom rozvodu nemôže byť to, že manželia budú naďalej fungovať ako rodina. A pokiaľ to tvrdí žalobca, považuje žalovaná toto jeho tvrdenie za účelové, pre potreby tohto konania. Žalovaná ďalej vo vyjadrení k žalobe uviedla, že návrh na rozvod podala z dôvodu, že manželstvo strán sporu už nefungovalo a že nechcela žiť ďalej v manželskom zväzku s manželom. O tomto žalobca vedel celú dobu rozvodového konania a aj v čase uzavretia darovacej zmluvy. Žalovaná poprela, že by žalobcu akýmkoľvek spôsobom oklamala. V čase uzavretia darovacej zmluvy mala za to, že vôľa žalobcu vychádza z toho, že už nebudú manželmi, že

nebudú spolu bývať. A keďže išlo o dom, ktorý pôvodne patril jej rodine, bolo podľa nej prirodzené, že by jej tento dom mal zostať aj po rozvode a že ho bude s deťmi užívať. Žalovaná ďalej vo vyjadrení uviedla, že to čo nastalo po rozvode manželstva, t.j. situácia z mája 2019, ktorú popísal žalobca v žalobe, táto bola podľa nej následkom správania sa žalobcu, ktorý sa podľa nej nevedel zmieriť s rozvodom. Ďalej žalovaná poukázala na to, že so žalobcom boli rozvedení vo februári 2019, t.j. rok po podaní návrhu na rozvod. Žalovaná priznala, že očakávala, že po rozvode manželstva sa žalobca odsťahuje zo spoločnej domácnosti a to aj z dôvodu, že vzťahy medzi nimi boli veľmi narušené a svedkami každodenných hádok boli ich deti. Okrem toho v tejto domácnosti fungovali obaja oddelene, každý si zvlášť varil, pral, samostatne večerali, čo všetko vytváralo v domácnosti nepríjemnú atmosféru. Žalovaná preto chcela, aby sa žalobca odsťahoval. Chcela aby začali fungovať oddelene, aby si aj deti zvykli na novú situáciu. Žalobca pritom mal kam ísť, nakoľko má k dispozícii byť po rodičoch v Nesvadoch, v ktorom konečnom dôsledku teraz aj býva. Žalovaná potvrdila, že v máji 2019 bola privolená do domácnosti hliadka s tým, že príslušníci policajného zboru usmernili žalobcu, že by sa mal z domu vysťahovať. Samotná konfliktná situácia však nevznikla v dôsledku správania sa žalovanej, ale práve v dôsledku správania sa žalobcu, ktorý vyvolával konflikty a hádky a žalovaná začala mať z jeho správania strach. Preto privolala hliadku. Ak žalobca v žalobe uvádza že „bol neustále slovne atakovaný zo strany žalovanej“, žalovaná toto jeho tvrdenie poprela. Naopak tvrdila, že to ona bola atakovaná z jeho strany, preto aj zavolała políciu. Uznala však že účastníkom hádok boli vždy obaja a že je len samozrejme, že aj ona sa snažila slovne brániť voči útokom žalobcu. Žalovaná tieto konflikty so žalobcom nepopierala, následkom takýchto konfliktov bol aj rozvod manželstva. Tvrdila však, že sa jednalo o vzájomné konflikty, nie ataky z jej strany, ako sa to podľa nej snaží účelovo interpretovať žalobca. Žalovaná ďalej vo svojom vyjadrení uviedla, že by si mal žalobca uvedomiť, čo bolo príčinou rozvodu a nielen nekriticky poukazovať na jej správanie. Čo sa týka novej známosti žalovanej, na ktorú poukazuje žalobca, k tomu žalovaná uviedla, že je pravda, že takúto známost' má a že zrejme toto zistenie zo strany žalobcu je skutočne dôvod podania žaloby v tejto veci. Žalovaná ďalej uviedla, že zo svojim novým partnerom sa začala stretávať v marci 2019, t.j. až po rozvode manželstva. Táto nová známost' nebola príčinou rozvodu, nemala mimomanželský vzťah, tvrdila, že bola voči manželovi čestná, ale zhodou okolností sa stalo, že sa tento jej nový vzťah vyvinul v pomerne krátkom čase po rozvode manželstva. V skutočnosti to však bolo viac ako rok potom, ako žalovaná návrh na rozvod podala a fakticky už so žalobcom ako manželka nežila. Len samotná skutočnosť, že si žalovaná po rozvode našla novú známost' podľa nej nemôže byť považovaná za správanie v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaná taktiež uviedla, že pravdou nie je ani tvrdenie žalobcu, že by sa domáhala vysťahovania žalobcu z nehnuteľnosti preto, aby si tam mohla nastáňovať nového partnera. Žalovaná chcela, aby sa žalobca z domu vysťahoval z jediného dôvodu a to z dôvodu, že nechcela, aby boli deti svedkami ich konfliktov a okrem toho aj vzhľadom na skutočnosť, že v tom čase boli už rozvedení, bol takýto postup podľa nej prirodzený následok rozvodu. Čo sa týka tvrdenia žalobcu v žalobe, že on spláca spoločný úver, k tomuto žalovaná uviedla, že to nie je pravda. Naopak, ona uviedla, že splátky za úver, na zabezpečenie ktorého je na rodinnom dome zriadené záložné právo spláca ona, čo vie preukázať výpismi z účtu, ktoré priložila k vyjadreniu k žalobe. Opätovne žalovaná poukázala na to, že to boli práve finančné problémy a ich zastieranie zo strany žalobcu, ktoré boli začiatkom manželských nezhôd strán sporu. Žalobca totižto čerpal úvery a pôžičky, o ktorých sa manželke nezmienil, spoločné úvery riadne nesplácal, čo sa žalovaná dozvedala z upomienok, ktoré jej chodili z bánk. Aj preto sa stávalo, že musela jednorázovo zaplatiť na miesto manžela vyššiu splátku. Problém bol v tom, že žalobca sa nikdy nepriznal, keď splátky neuhradil a žalovaná sa to dozvedela s omeškaním. Takéto situácie riešili strany aj počas manželstva, ale aj následne po rozvode. Žalovaná uviedla, že v súčasnosti všetky platby za dom, vrátane úverov hradí ona. Naopak žalobca je ten, ktorý si riadne neplní svoje povinnosti, neplatí výživné na deti včas, sústavne je v omeškaní cca dva mesiace. Žalovaná má za to, že práve takéto správanie žalobcu môže byť posudzované ako rozporné s dobrými mravmi, keď neprispieva riadne na výživu svojich detí, hoc príjem na to má. Žalovaná poukázala aj na to, že aj v rokoch 2017 a 2018 sa stalo, že vyšli najavo rôzne dlžoby žalobcu a žalovaná mu dávala peniaze z prostriedkov, ktoré mala od svojich rodičov ako úspory, pretože rodičia ju finančne podporovali a podporujú ju dodnes. Žalovaná ďalej uviedla, že napriek rozporom sa snaží celý čas so žalobcom komunikovať slušne. Znovu poukázala na to, že obvinenia smerujúce voči nej sa nezakladajú na pravde a podľa nej sa jedná o prehnajú interpretáciu konfliktov, ktoré mali ako bývali manželia. Uviedla, že z jej strany nedošlo k takému správaniu, ktoré by mohlo byť kvalifikované ako rozporné s dobrými mravmi, resp. ktoré by malo vyššiu intenzitu ako je spoločensky prípustná norma. Situácie popisované žalobcom tak, že ho žalovaná neustále slovne napádala, ponižovala, vulgárne mu nadávala a podobne sú podľa nej prehnané. Uviedla, že žiadna z ich hádok nebola jednostranná zo strany žalovanej a že často to bol práve žalobca, ktorý vyvolával konflikty a útočil na ňu. Žalovaná súdu

predložila sms komunikáciu, ktorá sa týkala najmä toho, s kým budú deti a poukazovala na to, že z tejto vyplýva, že sa snažila so žalobcom komunikovať slušne, vychádzať mu v ústrety a že práve žalobca je ten, ktorý má tendenciu konfliktné reagovať na jej návrhy. Žalovaná vzhľadom na uvedené malo za to, že jej správanie voči žalobcovi nenesie žiadne znaky hrubého porušenia dobrých mravov a už vôbec nie je také, aby mohlo mať za následok naplnenie dôvodov pre vrátenie daru. Jej správanie bolo v súlade so situáciou, keď je voči žalobcovi bývalou manželkou, pričom to že tento stav nastane podľa nej vedel žalobca už v čase, keď darovaciu zmluvu podpisoval. Ani samotná skutočnosť, že žalobca už v dome nebýva nemôže byť podľa žalovanej spôsobilá pre účinné domáhanie sa vrátenia daru. Aj tento následok musel žalovaný očakávať, keď bol v rozvodovom konaní so žalovanou.

3. Žalobca sa teda v tomto konaní domáhal určenia, že do jeho vlastníctva patrí spoluvlastnícky podiel 1/2 k celku k nehnuteľnostiam bližšie špecifikovaným v žalobe. Uviedol, že darovacou zmluvou zo dňa 20.7.2018 daroval tento podiel žalovanej -jeho bývalej manželke. Žalobca daroval tento podiel žalovanej v čase ich prebiehajúceho rozvodového konania. Z pripojeného rozvodového spisu bolo zistené, že návrh na rozvod podľa rozvodového spisu tunajšieho súdu 11P/49/2018 podala žalovaná dňa 27.2.2018 a manželstvo bolo rozvedené rozsudkom z 8.2.2019. To, že k darovaniu došlo počas rozvodu žiadna zo strán nespochybnila. Naopak, z vyjadrení oboch vyplynulo, že darovacia zmluva, ktorej predmetom bol spoluvlastnícky podiel, ktorého vrátenia sa žalobca domáha, bola uzavretá po podaní návrhu na rozvod a ešte v čase pred ukončením rozvodového konania. Žalobca, ako bolo uvedené, sa však domáha vrátenie tohto daru od žalovanej a to z dôvodu, že sa k nemu žalovaná začala správať hrubo, v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca v žalobe popísal ich vzájomné nezhody, poukázal na to, že ho žalovaná viackrát napadla slovnou a aj fyzicky, že ho uráža, že mu nadáva, že si našla priateľa, že mu robí prieky vo vzťahu k ich spoločným deťom a že ho úmyselne vyštvá z domu. Tvrdil, že z jej strany išlo o premyslené konanie, ktorého cieľom malo byť to, že ho pripraví o vlastníctvo a následne vyštvá z domu. Žalovaná však všetky tieto jeho tvrdenia poprela a jeho nárok na vrátenie daru spochybnila v celom rozsahu. Žalovaná sice potvrdila, že ich vzťahy nie sú najideálnejšie, podľa nej však nie sú takého charakteru, ktorý by oprávňoval žalobcu domáhať sa vrátenia daru. Žalovaná súčasne poprela, že nezhody vyvoláva len ona. Naopak, v konaní tvrdila, že jej bývalý manžel sa voči nej správal neadekvátne a že to práve on účelovo úmyselne vyvolával konflikty.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu, pripojil si rozvodový spis, vypočul si strany sporu a navrhnutých svedkov. Obe strany sporu v priebehu konania zotrvali na svojich stanoviskách a vyjadreniach.

5. Podľa § 628 ods. 1 Občianskeho zákonníka darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

Podľa § 630 Občianskeho zákonníka darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

6. Je nepochybné, že v zmysle uvedeného ustanovenia Občianskeho zákonníka, predmetný právny vzťah z darovania zaniká úspešným uplatnením nároku na vrátenie daru za predpokladu, že sa obdarovaný dopustil voči darcovi, prípadne členom jeho rodiny takého správania, ktoré je vo všeobecnosti považované za hrubé porušenie dobrých mravov. S takýmto správaním obdarovaného musí byť spojený jednostranný prejav vôle darcu voči obdarovanému, ktorým sa domáha vrátenia daru. Toto právo na vrátenie daru vzniká darcovi v momente doručenia výzvy obdarovanému, resp. dôjdením prejavu vôle obdarovanému / za čo je možné považovať aj doručenie žaloby v rámci súdneho konania/. Ak si teda darca chce úspešne právne relevantným spôsobom uplatňovať nárok na vrátenie daru, musí ísť o také závažné a intenzívne chovanie sa obdarovaného k darcovi, resp. členom jeho rodiny, ktoré chovanie je možné objektívne vyhodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov, pretože nie každé chovanie, ktoré nie je v súlade so spoločensky uznávanými pravidlami slušného správania vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi naplňa aj znaky požadované ustanovením § 630 Občianskeho zákonníka. Žalobca si takýto nárok podľa § 630 Občianskeho zákonníka voči žalovanej uplatnil, žalovaná však tento nárok v celom rozsahu rozporovala. Súd za účelom zistenia skutkového stavu, t.j. či boli splnené podmienky na úspešné dovolanie sa vrátenia daru, vo veci vypočul žalobcu a žalovanú a vykonal navrhnuté dokazovanie oboznámením sa listinami založených v spise a vypočul navrhnutých svedkov. To, že k uzavretiu darovacej zmluvy, ktorou žalobca daroval žalovanej spoluvlastnícky podiel došlo, sporné nebolo a preukazuje to aj darovacia zmluva obsiahnutá v notárskej zápisnici písanej dňa 20.7.2018 na notárskom úrade v Nových Zámkoch. Touto darovacou zmluvou previedol žalobca ak darca svoje vlastníctvo k daru na žalovanú ako obdarovanú. Ako bolo uvedené, v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka má darca právo domáhať sa vrátenia daru len za

splnenia zákonom predpokladaných podmienok, t.j. jedine vtedy, ak sa obdarovaný správa voči nemu a členom jeho rodiny tak, že hrubým spôsobom porušuje dobré mravy. Pod hrubým porušením dobrých mravov možno rozumieť také porušenie, ktoré je sústavné, alebo značnej intenzity a nejde pritom o bežnú konfliktnú situáciu o bežnú hádku. Napriek vykonanému rozsiahlemu dokazovaniu však žalobca svoje tvrdenia o úmyselnom hrubom správaní sa žalovanej voči nemu, ktoré správanie by mohlo byť akceptované pre účely úspešného sa dovolania vrátenia daru, nepreukázal. Je nepochybné, že ani pred rozvodom a následne ani po rozvode vzťahy medzi stranami neboli a nie sú ideálne a nie vždy sa zhodnú v otázkach týkajúcich sa najmä ich spoločných detí. Ale vyjadrenie názoru žalovanej, prípadne jej nesúhlas v nejakej otázke týkajúcej sa napr. doby stretávania sa žalobcu s deťmi nie je možné vyhodnotiť ako hrubé správanie sa žalovanej voči žalobcovi. Ani to, že si žalovaná našla po rozvode partnera, nie je takým dôvodom, ktorý by bolo možné hodnotiť ako hrubé správanie sa obdarovanej k darcovi. A to bez ohľadu na to, či sa takýto vzťah žalobcovi páči alebo nie. Sú už rozvedení a to či si nájde partnera a či si ho nasťahuje do domu je jej vec. Ani to, že po rozvode manželstva chcela žalovaná, aby sa žalobca z domu odsťahoval nie je možné považovať za hrubé správanie sa žalovanej voči žalobcovi. Naopak, to že po rozvode jeden z manželov opustí spoločnú domácnosť je úplne bežný následok rozvodu. Žalobca nepreukázal ani svoje tvrdenia v žalobe, že cit.: „nejeden šíalený výstup si vypočula sestra a známa“. Obe súd vypočul ako svedkyne. Obe svedkyne síce tvrdili, že vedia o hádkach a problémoch, zároveň však z ich výsluchu vyplynulo, že len sprostredkovane a že išlo o hádky pred darovania. Z ich výsluchu vyplynulo, že ani jedna nebola už potom, ako došlo k uzavretiu darovacej zmluvy, t.j. v čase po darovaní, svedkom ani jednej hádky, či osobnej konfrontácie žalobcu a žalovanej. Tvrdenia žalobcu o tom, že bol podvedený, resp. že si nebol vedomí možných následkov uzavretia darovacej zmluvy neobstoja. Obe svedkyne, ktoré navrhol práve on vypočuť, ho podľa ich slov vopred, ešte pred uzavretím darovacej zmluvy upozornili, že oni by tou cestou / darovania / nešli. Napriek tomu darovaciu zmluvu žalobca dobrovoľne uzavrel. Súd teda dospel k záveru, že strany sporu ako bývalí manželia po rozvode najlepšie nevyhádzajú a že majú na mnohé otázky, najmä čo sa týka výchovy ich maloletých detí rôzne názory. To ale neznamená, že prípadný odlišný názor žalovanej od názoru žalobcu je možné považovať za také správanie, ktoré by ho oprávňovalo domáhať sa od nej vrátenia daru. Z priložených sms- správ a aj z výsluchu strán vyplynulo, že pokiaľ majú strany nejaké spory, jedná sa o bežné spory a najmä vzájomné spory. A v konaní nebolo preukázané, že by tieto vyvolávala len žalovaná, tak ako to prezentoval žalobca. Súd opätovne uvádza, že možnosť domáhať sa vrátenia daru zákon síce pripúšťa, v záujme zabezpečenia, resp. zachovania právnej istoty v právnych vzťahoch, je takáto možnosť však prípustná a akceptovateľná len vo výnimočných prípadoch, t.j. v prípadoch, ak ďalšie správanie sa obdarovaného po darovaní voči darcovi, resp., členom jeho rodiny, je možné vo všeobecnosti vyhodnotiť ako „hrubé“, ktoré má teda znaky „značnej intenzity“, napr. v prípade použitia fyzického násillia, sústavné hrubé znevažovania, resp. urážanie. Také správanie žalovanej však v konaní preukázané nebolo, nebolo preukázané ani výsluchom svedkov, a nevyplývalo ani z predloženej sms komunikácie. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania a z princípu civilného sporového konania, kedy povinnosťou žalujúcej strany je nielen tvrdiť a popísať skutkový stav, ale aj uniesť dôkazné bremeno a v konaní preukázať svoje tvrdenia, súd žalobu zamietol. Dospel k záveru, že žalobca dostatočne a nad všetku pochybnosť nepreukázal to čo tvrdil o správaní sa žalovanej voči nemu, dostatočne a nad všetku pochybnosť nepreukázal také správanie sa žalovanej voči nemu, ktoré by bolo takej intenzity, ktoré by ho oprávňovalo domáhať sa vrátenia daru, preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

7. Podľa § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 259 C.s.p. ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok.

8. V zmysle § 255 ods. 1 CSP úspešnej žalovanej súd priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu voči v konaní neúspešnému žalobcovi. O ich výške bude v zmysle § 262 ods. 2 rozhodnuté po právoplatnosti vo samej samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia a to cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Nitra.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.